

[Alfred Jensen.]

der fastsattes en højere Tilskudsprocent til de 3 laveste Indtægtsgrupper i Henhold til § 13 i Arbejdsløshedsloven. Men vi foreslog yderligere, at der blev stillet 3 Mill. Kr. aarligt til Raadighed for Ministeren til Fordeling blandt de særlig daarligt stillede Arbejdsløshedskasser. Nu motiveres det Tilskud, der er foreslaaet i det andet Lovforslag, med, at Kasserne har en daarlig Økonomi, grundet paa den store Arbejdsløshed. Men saa havde det dog været ikke saa lidt bedre, om man havde tænkt over det sidste Vinter og gennemført det Forslag, vi stillede, eller muligt et bedre, i en anden Affattelse eller hvad man vilde.

Det er en Kendsgerning, at Arbejdsløshedskasserne ikke har været i Stand til at klare sig med de Tilskud, de har faaet, og derfor staar vi nu med den foreslaaede Ændring, som betyder, at en Del af Arbejdsløshedskasserne vil faa 5,2 Mill. Kr. Vi betragter ikke det foreslaaede Tilskud som tilstrækkeligt. Vi mener, at samtlige de Arbejdsløshedskasserne gennem dette Lovforslag paaførte Udgifter burde afholdes af Staten. Vi mener, at det, vi har foreslaaet i vort Lovforslag om, at samtlige de Udgifter, et Dyrtidstillæg til de arbejdsløse betyder, skulde afholdes af Statskassen, er det rigtige. Vi mener ogsaa, at der bør gives den samme absolutte Understøttelsesforhøjelse til alle inden for Arbejdsløshedskasserne. Det er saadan, at de absolutte Beløb, Dyrtidstillæg, eller hvad man vil kalde det, bliver forskellige i Henhold til de enkelte Kassers Bestemmelser om Anciennitet, om halv, mellem eller hel Betaling. Vi mener, at netop de, der har den laveste Understøttelse, ogsaa burde have højeste Tillæg.

De arbejdsløse Forhold er saadan, at de, allerede før Krigen og Dyrtiden satte ind, trængte til at faa Understøttelsen forhøjet og satte sig i Bevægelse for at skaffe sig en højere Indtægt. Derfor havde vi Henvendelserne fra de forskellige Arbejdsløshedskassers Delegeretmøder sidste Aar, hvor man ønskede Understøttelsen forhøjet, da den ikke var tilstrækkelig til at leve af. Det tog man ikke videre Hensyn til. Man aabnede ganske vist Mulighed for, at visse Kasser kunde faa lidt større Tilskud, men man modsatte sig en general Forhøjelse af Beløbene i Arbejdsløshedsloven. Naar det allerede sidste Aar var paakrævet, er det givet endnu mere paakrævet i Aar, hvor vi har Dyrtiden, og hvor Arbejdsløsheden har varet længere.

Derfor maa vi fremhæve, at vort

Forslag er det bedste, der foreligger her, og det er det Forslag, de arbejdsløse ønsker. Vi trækker ikke vort Forslag om 1 Kr.s Dyrtidstillæg tilbage, vi trækker ikke vort Forslag om, at Staten skal afholde alle Udgifterne, tilbage. Vi fastholder det, og man kan selvfølgelig gøre, som enkelte Medlemmer har gjort heroppefra: forsøge at forbigaa det i Tavshed, men jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at de nok med Tiden skal komme til at tage Stilling til Indholdet af det af os her stillede Forslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den i det store og hele velvillige Modtagelse, Lovforslagene har faaet i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær, der talte paa Venstres Vegne, var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Kasserne skulde bevare som Medlemmer de Arbejdere, der har meget høje Indtægter. Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Rager advare meget imod, at man skulde gaa til Gennemførelsen af en saadan Spaltning som dermed antydet. Det har været Arbejdsløshedskassernes store Styrke, at vi var i Stand til at gøre Medlemskabet deri obligatorisk, tvinge dem, der aldrig bliver arbejdsløse, og som har en høj Aarsindtægt i Forhold til, hvad der ellers er Fagenes Gennemsnitsaarsindtægt, til at være med til at betale uden nogen Sinde at faa Understøttelse udbetalt af Kasserne; og hvis man vil begynde at spalte Kasserne op efter Aarsindtægten hos Medlemmerne, vil man opdage, at man en skønne Dag i den nederste Gruppe egentlig kun har dem, der skal nyde, medens alle dem, der kun skulde yde, har man sat udenfor, saa det ved jeg fra tidligere Beregninger over netop det Problem skal man være meget forsigtig med.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen mente, at det havde varet for længe, inden Lovforslaget blev fremsat, eller jeg maa maaske hellere sige det saadan, at det ærede Medlem kritiserede, at Socialdemokratiets Ordfører (Einer-Jensen) ønskede Lovforslaget hurtigt behandlet, eftersom det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen mente, at Regeringen kunde have fremsat det tidligere. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det hviler paa det Pristal, der fremkom engang i November Maaned, og at det hviler ogsaa i nogen Grad paa Resultaterne af de Forhandlinger, der førtes mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund. Jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at hele den Indarbejden af Principperne, som ligger